

BOG

ADAMS RIBBEN (/BOEGER/ADAMS-RIBBEN)

Af Alessandro Manzini (/forfattere/alessandro-manzini) (2020)

Log ind (/user/login?destination=/boeger/adams-ribben) for at anmelde

Facebook
(http://www.facebook.com/share.php?
u=http://litteratusiden.dk/boeger/adams-
ribben&title=Adams ribben)

Tweet (https://twitter.com/intent/tweet?
url=http://litteratusiden.dk/boeger/adams-
ribben&status=Adams
ribben+http://litteratusiden.dk/boeger/adams-
ribben)

LÅN PÅ BIBLIOTEKET

(HTTPS://BIBLIOTEK.DK/DA/SEARCH/WORK/?

SEARCH_BLOCK_FORM=870970-

BASIS%3A47968984&FRAGMENT=CONTENT)

Helten i Antonio Manzinis kriminalroman leger Montalbano i Norditalien, men mangler fuldstændig sit sicilianske forbilledes lune.

ANMELDELSE

22 feb.21

(/users/ojvind-
fritjof-arnfred-0)

Af Øjvind Fritjof Arnfred (/users/ojvind-fritjof-arnfred-0)
Skribent

Helten i Antonio Manzinis kriminalroman leger Montalbano i Norditalien, men mangler fuldstændig sit sicilianske forbilledes lune.

Jeg bliver rent ud sagt arrig, når et plot er så kluntet konstrueret og en bog er så dovent skrevet – for det her makværk kan ikke skyldes oversætteren, hvilket min dansk-italienske bekræfter – at man hele tiden kører i stå i sin læsning, fordi man undervejs skal navigere i knoldede sætninger som:

”Hvis man havde fotograferet hende i dette øjeblik, ville hun have lignet en forrykt person, der uden styrthjelm kørte på motorcykel med 120 km i timen.”

eller replikskifter som:

”Din elendige taber!” plejede han at sige til faderen. ”Du får mig aldrig til at sælge frugt fra en bod ligesom dig! Så vil jeg hellere dyrke sex med gamle mænd!” ”Virkelig? Hvad vil du så lave i stedet, modtage Nobelprisen?” Råbte Ahmed med ironisk hentydning til sønnens katastrofale resultater i skolen. ”Du bliver bare arbejdsløs og subsistensløs, det er hvad du bliver, men det er der ikke megen fremtid i.”

Der er forhåbentlig heller ikke meget fremtid i at skrive dialog på den måde.

Læg dertil en udvandet kriminalgåde og et persongalleri, der er stillet så tyndt op, med doksede politiassistenter, dumme underordnede og surmulende inspektører, at man næsten kan se dem blafre i den vind, der blæser gennem de norditalienske gader bogen igennem. Når det altså ikke lige regner. Herregud.

Ved romanens begyndelse får vor hovedperson, vicepolitiinspektør Rocco Schiavone, der er havnet i den norditalienske by Aosta efter at have gjort sig uvenner med de forkerte magthavere hjemme i Rom, en ”pestilens af 10. grad” på halsen. Det vil sige en mordsag, får vi at vide i det komisk grundige leksikonopslag over Schiavones pestilens-skala, som forfatteren udstyrer bogen med.

Den gode Schiavone har dermed nok at se til. Han skal både surmule over vejret i Aosta, og mordgåden, som i første omgang ligner et selvmord, men som måske gemmer på en mørkere hemmelighed. Så skal han også nå at surmule over at skulle finde en gave til sin lokale kæreste, der ikke helt kan håndtere, at en vicepolitiinspektør af hans kaliber nærmest er gift med sit arbejde. Og så er der også noget pot, der skal smugryges i pauserne.

Forfatterens projekt med romanen: At sætte fokus på vold mod kvinder i Italien, er egentlig ganske ærværdigt, men desværre kommer man ikke i mål på gode intentioner alene, og når en kvindelig politiassistent undervejs bliver beskrevet således:

”Politiassistenten havde et fyldigt bryst, som svulmede under hendes sweater, og et par smalle ankler. Velformede lægge, lange og slanke (...) Den kluntede politiuniform skjulte en yderst attråværdig kvinde. Synd at overfrakken dækkede bagdelen, men selv ud fra uniformens bukser havde han en præcis forestilling: Caterina Rispoli var også velskabt dér.”

så er der et stykke vej igen for vor surmulende ”feministiske” helt.

BOGDETALJER

Brugernes anmeldelser

0 anmeldelser

Log ind (/user/login?destination=/boeger/adams-ribben%23comment-form) eller opret en konto (/user/register?destination=/boeger/adams-ribben%23comment-form) for at skrive kommentarer